

[Erik Holst]

ske her i landet, men en nødvendighed. Jeg vil derfor sige til lykke med dette arbejde til alle de folketingspartier, der har overvundet dele eller måske hele områder af sig selv for at medvirke til denne kæmpemæssige, rigtige og nødvendige opgave.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det konservative folkeparti er glad for den vedtagelse, vi nu når frem til som folketingsårets sidste punkt på dagsordenen. Vi har en bred vifte af foranstaltninger imod forurening med næringssalte og organisk stof, først og fremmest fokuseret på landbruget. Vi er tilfredse med, at man går i gang med at forske betydelig mere, end man har gjort før, og at dette bliver koordineret med de forskningsresultater, der i forvejen er taget skridt til fra regeringens side.

Vi vil også fra konservativ side fastholde den spændende dialog, der har været i udvalget under arbejdet. Vi har haft mange gode drøftelser, og hovedpunkterne er lagt fast. Finansieringen kigger vi på til efteråret, men jeg synes, at vi kan være tilfredse med, at linjen fra hele årets arbejde nu fastholdes. Vi har haft bred enighed om bekæmpelse af svovlforurening, vi har haft bred enighed om bekæmpelse af dioxinforurening, og vi har nu også bred enighed om denne type forurening, og det er vi tilfredse med. Det viser, at miljø sagen er den nationalsag, som den fortjener at være.

Sønderby (V):

Spørgsmålet om nitratforurening har brugt meget af folketingets og meget af udvalgets tid, men måske allermest mediernes tid. Det ligger helt tilbage til hr. Erik Holsts tid som miljøminister, at der første gang blev sagt noget om, at nu måtte man undersøge disse ting, og så har debatten bølget frem og tilbage. Der har i den debat nok været en ensidig kritik rettet mod et enkelt erhverv. Den har været så voldsom på visse tidspunkter, at man egentlig kunne spørge, om man overhovedet ønsker et landbrug i Danmark.

Vi fik så NPO-rapporten, og vi havde debatten her i folketinget. Vi havde en debat, der på visse områder var temmelig skarp, og det kan måske se mærkeligt ud, at der nu er et temmelig bredt forlig. Det skal jeg senere vende tilbage til, men jeg skal sige, at vi fra

venstres side er tilfredse med, at vi fik et forlig. Vi er måske ikke tilfredse med alt, hvad der står i forliget, men hr. Ole Espersen var på et tidligere tidspunkt i dag inde på, at når man lavede et forlig, så måtte alle parter bøje af, og det har vi også gjort. Hr. Erik Holst nævnte i sin ordførertale, at der måske var nogle, det var sværere for end for andre, og det skal jeg da ikke lægge skjul på.

Jeg skal ikke splitte forliget op i stumper og stykker nu, kun sige, at vi må erkende, at der er sket nogle stramninger i forhold til det forslag, der blev fremsat. Men det er altså heller ikke fremmed for forligspartierne, at vi fra venstres side på et vist tidspunkt i aftes var ved at forlade forhandlingerne på baggrund bl.a. af punkt I.F. om, at halmafbrænding skal bringes til ophør i forbindelse med handlingsplanen.

Miljøministerens udtalelse om, at der nok med den redegørelse, der kommer, i alle tilfælde vil komme et forbud, gjorde, at vi accepterede det, men vi havde helst set, at vi havde fået den redegørelse fra ministeren først. Men vi fik en dispensationsmulighed ind, og vi må så håbe, at ministeren vurderer de situationer, der kan opstå, som der blev sagt i aftes, f.eks. med en kæmpehøst et år, hvor man svømmer rundt i halm. Der kan også blive nogle problemer med efterrivning osv. Vi afventer nu ministerens redegørelse.

De øvrige punkter i planen skal jeg ikke kommentere videre, men kun sige, at spørgsmålet om besætninger med under 20 storkreaturer, som hr. Erik Holst også var inde på, får en lille pause, så vi kan løse problemerne.

Det er vi også tilfredse med, for det kunne jo være, at man ville lægge sin drift af gården om og ikke ville have besætning mere, og det ville nok være lidt stramt, hvis man allerede på nuværende tidspunkt sagde til landmændene, at de skulle få tingene på plads.

Markmøddingsproblemet har også været meget inde i debatten, og jeg håber, at den tidsfrist, der er sat på det, vil give os tid til at finde ud af, hvad der egentlig sker, og også vil give os den fornødne tid til at undersøge, forske og finde ud af, om det egentlig er så galt. Vi ved jo, at markmøddingerne i Vesttyskland, hvor man har visse tiltag, der ligner dette her, ikke er taget med, og det kan jo være, at problemet ikke er så stort.